ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്
GHSS ANAKKARA

പറന്നുയർന്ന പട്ടങ്ങൾ

ലിറ്റിൽകൈറ്റ്സ്

ഗവ:ഹയർസെക്കൻററിസ്കൂൾ ആനക്കര

താളുകളിലൂടെ

മരടിലെ മുരടനക്കങ്ങൾ.....3
ഏതുതരം ബില്ലാണവതീർണമാവുക.....4
ദ്വന്ദ്വം.....6
We Are One.....7
ജീർണ്ണിച്ചുതീർന്ന ചെടി.....8
ഇടം?.....10
സ്വർണ്ണനദിയുടെ താഴ്വാരം.....11
God Says.....13
മഞ്ഞുതുള്ളി.....14
നിലച്ചുപോയ സമയം.....15
ചിത്രശലഭങ്ങളുടെ ലോകം.....16
സെമിനാർ.....18
പ്രളയം.....19
അപ്പുവും നായക്കുട്ടിയും.....20
എന്റെ യാത്രാവിവരണം.....21
ഹിരോഷിമ ദിനം.....22
കഥ.....24
ഒരു നിമിഷം.....26
ബാക്കി പണം.....27

കവിത....28
പഴഞ്ചൊല്ല്....29
പുലരി....30
കവിത....31
ചരിത്രമുറങ്ങുന്ന നാട് , ആനക്കര....32
കഥ....33
പതനം....34
കവിത....35
ഒറ്റയ്ക്കായവരുടെ കവിത....36

മരടിലെ മുരടനക്കങ്ങൾ

പി.കെ.മുജീബുറഹ്മാൻ

മരടിൽ
മുരടോടെ നിലം പതിച്ചത്
ഒരു പാട് കിനാക്കളായിരുന്നു
ആരാൻെറ കിനാക്കൾ കൊയ്ത്
സർക്കാരാപ്പീസിലെ
ഫയൽക്കെട്ടുകൾക്കു മീതെ
മണിസൗധങ്ങൾ പണിയുന്ന
മുരടന്മാരുടെ പൗരത്വം
മനുഷ്യകത്തിനകത്തോ
അതോ,
പുറത്തു മൃഗീയതക്കൊപ്പമോ
ഉഗ്രശേഷിസ്ഫോടനത്തിൽ
പരിസ്ഥിതി ലോലപ്രദേശം
വീണ്ടെടുത്തപ്പോൾ
കെട്ടകാലത്തിൻെറ
ഉഗ്രമനസ്ഥിതിയെ
വീണ്ടെടുക്കാൻ
ഏതുതരം സ്ഫോടനമാവോ
ഉപയുക്തമാവുക?
വീണടയുന്ന കിനാക്കളുടെ
ലൈവ് വീഡിയോ കണ്ട്
ആത്മഹർഷംകൊള്ളുന്ന
മനസാക്ഷിയെ നാടുകടത്താൻ

ഏതുതരം ബില്ലാണവതീർണമാവുക

നീ.........തി

അവൾക്ക് ഭയമാണ്
കണ്ണ് തുറക്കാൻ
കാഴ്ചകൾ ഭയപ്പെടുകയാണ്
ഭൂമി അമ്മയാണ്
മകൾക്കായി നെഞ്ചു പിളർന്ന
പഴയ അമ്മയല്ല
വെയിൽ കരങ്ങളാൽ
മകളെ കരിച്ച്
സൂര്യനെന്ന കാമുകനൊപ്പം
ഓടിപ്പോയ അമ്മ
രാത്രിയുടെ നിഴലായി
നറുനിലാവ്
ചിലപ്പോൾ രാത്രിയുടെ
വളപ്പൊട്ടായി
മറ്റു ചിലപ്പോൾ
അമ്പിളി
അവളെ ഉറ്റുനോക്കുന്നു
പക്ഷേ ഭയക്കണം
അമ്പിളി
അമ്മാവനാണ്.
മേഘങ്ങളുടെ മറവിലേക്ക്
എപ്പോഴാണ്
വലിച്ചിഴക്കുകയെന്നറിയില്ല
ഭയമാണ് അവൾക്ക്

കാഴ്ചകൾ

ഇന്ന്

പാതികരിഞ്ഞ പുൽതകിടിയിൽ

കമിഴ്ന്ന് കിടപ്പാണവൾ

കാൽതുടയിലൊട്ടി

കരിഞ്ഞ ചുരിദാറിൻെറ തുണ്ട്

റോഡിൻെറ

ഇടത്തുംവലത്തുമല്ലാതെ

ഏതാണ്ട് മദ്ധ്യത്തിൽ

തുറന്ന് കിടക്കുന്ന പുസ്തകം

അതിൽ

അമ്മകവിയുടെ -പെൺകുഞ്ഞ്

കാഴ്ചകൾ

ചന്കടപ്പിലെ തീയിൽ

വെന്ത പാകമായി വാക്കുകളായി

ആറുവോളം കാക്കാൻ വയ്യ

ഊരുകൾ വിശന്ന്

വിളിക്കുട്ടവേ....

ദ്വന്ദ്വം

ഇത്
മദ്ധ്യവേനൽ
(മണ്ണിനും മനസ്സിനും)
ചുട്ടപകലിൻെറ ശ്വാസത്തിൽ
കത്തിയെരിഞ്ഞ
വാക്കുകളുടെ
ഗന്ധം
മൗനത്തിൻെറ തടവറകളെ തകർത്ത്
ചിതറിയ വാക്കുകളുടെ
ദീർഘനിശ്വാസം
കരിഞ്ഞ സ്വപ്നങ്ങളുടെ
ശവക്കല്ലറകൾ
കനിവെഴുംപ്രണയാകാശത്തിലേക്ക്
കൈനീട്ടുന്ന
പാതിവെന്ത കനവുകളാൽ
തളിരിടാൻ വെമ്പുന്ന മനസ്സുകൾ
വിണ്ടും കരിഞ്ഞും ഉണങ്ങി
മണ്ണും മലരും മനസ്സും
ചുറ്റും
പ്രണയാഗ്നി പോലെ തീക്കാറ്റും
ഈ കരൾപിളരുംകാലത്ത്
ഇനിയുമുറങ്ങാത്ത തീരങ്ങൾ തേടി
ഒരവധൂതയെ പോലെ
ഞാനും

We Are One

Earth's children......! Awake......
Listen to this ....the song of togetherness
Mother Earth's dear children
Stay tuned with unity

One day we will succeed
When standing together as one
Like how we overcome from
The huge flood

One day our country will rise
We all are past of God's family
And the, truth that we must know
Love,Unity is that all we need

The change will only occur
When we stand as one
A better day will come
Only when unity is there

Unity is working together with a shared goal
Unity make big tasks easy
Unity is important than all
And makes us feel calm and happy

Nanda.P.V
8F

ജീർണ്ണിച്ചുതീർന്ന ചെടി

ജീർണ്ണിച്ച തീർന്ന ചെടി

റിൻഷിദ സി വി , 9 എ

പുലരിയിലേക്ക് വിഴുന്ന എന്നില-

യിൽ നിലതെറ്റി വീണ മണിമുത്തുകൾ

എന്നിലലിഞ്ഞു ചേർന്നു

എൻ ദാഹം ശമിപ്പിച്ചു.

എൻ ജീവിതത്തിൽ കനിവുകൾ പകരാൻ

മഴ എനിക്കനുഗ്രഹം.

എൻ മൊട്ട് ചിരിച്ചുണരുന്നു

കിളിയുടെ നാദസ്വരത്തിൽ

എൻ ചെടിയിൽ നിന്ന്

തേൻ നുകരുന്ന പൂമ്പാറ്റകൾ

എൻമൊട്ടിൽ അടുത്തുള്ള കൂട്ടുകാർ.

അന്ന് ഞാനോർക്കുന്നു

എൻ മൊട്ട് പ്രകൃതിയുടെ

വരദാനം, എന്നിലേൽപ്പിച്ച സമ്മാനം.

ഇന്ന് ഞാൻ സൂര്യന്റെ

കിരണങ്ങളിൽ വെന്തെരിഞ്ഞ്

അതിന്റെ പകയിൽ

ജീർണിച്ചു തീർന്നു.

ഇന്ന് എൻ മടിത്തട്ടിൽ നിന്ന്

പൊഴിഞ്ഞു വീണ പുഷ്പമെൻ

ജീവിതത്തെ കടലാക്കിമാറ്റി

എൻ മനസ്സിൽ മുറവേൽപ്പിച്ചു.

ഇടം?

ചില ഇടങ്ങളുണ്ട്..............

പകൽക്കിനാവിന്റെ പാതി മയക്കത്തിൽ,

പാതി മാഞ്ഞ കിനാവുകളിൽ,

പെയ്തു പെയ്തു തോരാമഴയായ

കണ്ണീർമഴപെയ്ത്തുകളിൽ,

കിനാവിന്റെ ചാരുപടിയിലെ

നറു നിലാമഴയിൽ,

കൗമാരമുന്തിരി മോഹങ്ങളിലെ

മയിൽപീലിക്കാവുകളിൽ

ഇന്നും

നമുക്കോർത്തിരിക്കാൻ

ചിലയിടങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും

സ്വർണ്ണനദിയുടെ താഴ്വാരം

പണ്ട് പണ്ട് സ്വർണ്ണ നദിയിയുടെ തീരത്ത് പട്ടുക്കുറ്റൻ മലകളും താഴ്വരകളും ഉള്ള മലയുടെ താഴെ ഒരു കൊച്ചു ഗ്രാമം. ആ ഗ്രാമത്തിലെ സ്വർണ്ണമുരുക്കുന്ന മൂന്നു സഹോദരൻ മാരുണ്ടായിരുന്നു. ലിയോ,ബർമൻ,ക്രിസ്റ്റോ. ഇവരിൽ ഏറ്റവും സമർത്ഥനും ബുദ്ധിമാനും ആയ ഒരു യുവാവായിരുന്നു ലിയോ, ഏട്ടൻമാരുടെ വാക്കുകൾ മാത്രം കേട്ട് നടക്കുന്ന യുവാവായിരുന്നു ലിയോ. അങ്ങനെയിരിക്കെ സ്വർണ്ണനദിയിലെ വെള്ളം എല്ലാം വറ്റിപോയി സ്വർണ്ണത്തിന് ക്ഷാമം കൂടിവരുകയും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന മരങ്ങളും പൂക്കളും കൊഴിഞ്ഞുപോവുകയും ഉണങ്ങിപോവുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെയിരിക്കെ സ്വർണ്ണം ഉരുക്കുവാൻ നോക്കിയപ്പോൾ സ്വർണ്ണം എല്ലാം കഴിഞ്ഞിരുന്നു ഈ കാര്യം അവർക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് അവർ ആലോചിച്ചത്. അച്ഛൻ മരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ലിയോക്ക് സമ്മാനമായി നൽകിയ സ്വർണ്ണക്കപ്പ് അവർക്ക് ഓർമ്മയിൽ വന്നത്. ലിയോയിൽ നിന്ന് ആ കപ്പ് കിട്ടുവാൻ വേണ്ടി ബർമനും ക്രിസ്റ്റോയും കള്ളം പറഞ്ഞ് തട്ടിയെടുത്തു. എന്നാൽ ആ കപ്പ് ചെറുതായിരുന്നു. ഒരാൾക്ക് മാത്രമാണ് അത് ഉപയോഗിക്കാൻ പറ്റുകയുള്ളു എന്ന് അച്ഛൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. അതിനാൽ തന്നെ ബർമനും ക്രിസ്റ്റോയും അതിന് വഴക്കിടുകയും അവരിൽ നിന്ന് ആ സ്വർണ്ണക്കപ്പ് താഴെയിരുന്ന തിളച്ച വെള്ളത്തിലേക്ക് വീഴുകയും ചെയ്തു. പെട്ടെന്ന് വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് ശബ്ദം ഉയരുകയും ഒരു കൈ പൊങ്ങി വരുകയും ചെയ്തു. ലിയോ ആ പാത്രം കമഴ്ത്തിയപ്പോൾ അതിൽ നിന്ന് ഒരു മനുഷ്യൻ പൊങ്ങിവരുകയും ചെയ്തു. ലിയോക്ക് അറിയാമായിരുന്നു ഇത് ആരാണ് എന്ന് ലിയോ ചോദിച്ചു;

"അല്ലയോ സ്വർണ്ണനദിയുടെ രാജാവല്ലേ താങ്കൾ?"

"അതെ."

'അല്ലയോ പ്രഭു ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രശ്നമുണ്ട്. ഞങ്ങൾ സ്വർണ്ണപ്പണിക്കാരാണ് അതിനാൽ തന്നെ സ്വർണ്ണം ലഭിക്കുന്ന സ്വർണ്ണനദിയിലെ വെള്ളം വറ്റിപോവുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സ്വർണ്ണപ്പണിചെയ്യാനുള്ള സ്വർണ്ണം എവിടെ നിന്നാണ് ലഭിക്കുക എന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് അറിയില്ല.

'നിങ്ങൾ വിഷമിക്കരുത്.'

നിങ്ങൾക്ക് സ്വർണ്ണജലം ലഭിക്കാൻ പട്ടുക്കുറ്റൻ കുന്നിൽ മുകളിലെ താഴ്വാരത്തിൽ നിന്ന് ഞാൻ നൽകുന്ന വെള്ളം ആ താഴ്വാരത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിക്കുക.

'ശരി.'

സ്വർണ്ണനദിയുടെ രാജാവ് പെട്ടെന്ന് തന്നെ സ്വർണ്ണജലം ലിയോയുടെ കൈകളിൽ കൊടുത്തു.ഒട്ടും താമസിക്കാതെ തന്നെ ലിയോ ആ താഴ്വാരത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി. മലയോരതാഴ്വാരം വരെ ക്രിസ്റ്റോയും ബർമനും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നാൽ പിന്നീട് ലിയോ ഒറ്റക്കാണ് തുടർന്നത്.മലയുടെ മധ്യത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഒരു നായ ദാഹിച്ച് വലഞ്ഞ് അതു വഴി വന്നു.നായ ലിയോയോട് കുറച്ച് വെള്ളം ആവശ്യപ്പെട്ടു.ഒട്ടും മടിക്കാതെ തന്റെ കൈകളിലെ വെള്ളമെടുത്ത് നായക്ക് നൽകി എന്നാൽ ആ വെള്ളം മുഴുവനായും ആ നായ കുടിച്ചു. എന്നാൽ പെട്ടെന്ന് തന്നെ ആ നായ ഒരു മനുഷ്യനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ആ മനുഷ്യൻ സ്വർണ്ണനദിയുടെ രാജാവായിരുന്നു.അപ്പോൾ തന്നെ ലിയോ അദ്ദേഹത്തിനോട് ചോദിച്ചു.

താങ്കളെന്തിനാണ് ഈ നായയുടെ വേഷത്തിൽ ഇവിടെ വന്നത്?

നിന്റെ ജേഷ്ഠന്മാർ എങ്ങനെയുള്ള ആളുകളാണ് എന്ന് അറിയാനാണ് ഞാൻ ഈ വേഷം സ്വീകരിച്ചത്.

എന്താണ് ഇങ്ങനെ പറയാൻ കാരണം ?

നിന്റെ ജേഷ്ഠന്മാർ വളരെ സമർത്ഥരാണ്. കാരണം ഞാൻ ദാഹിച്ച് വലഞ്ഞ് പുഴയ്ക്ക് അരുകിൽ എത്തിയപ്പോൾ നിന്റെ ജേഷ്ഠന്മാരെ അവിടെ വച്ച് ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടി.അവരോട് ഞാൻ കുറച്ച് വെള്ളം ആവശ്യപ്പെട്ടു എന്നാൽ അവർ വെള്ളം തരാതിരിക്കുകയും ജേഷ്ഠന്മാരെ അപ്രതീക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

താങ്കൾ ചെയ്തത് ശരിയായ കാര്യമാണെങ്കിലും എനിക്ക് എന്റെ ജേഷ്ഠന്മാരെ നഷ്ടമായതിൽ വളരെ വിഷമമുണ്ട്. അത് സാരമില്ല.പക്ഷെ ഇനി സ്വർണ്ണനദിയുണ്ടാക്കാനുള്ള ജലം എവിടെ നിന്നാണ് ലഭിക്കുക. നീ വിഷമിക്കേണ്ട ഞാൻ തരുന്ന പനിനീർപ്പൂ മലമുകളിൽ നിന്ന് താഴോട്ട് ഇട്ടാൽമതി. ഇത് അനുസരിച്ച് ലിയോ അതുപോലെ തന്നെ ചെയ്തു. അതിനുശേഷം മലമുകളിൽ നിന്ന് നദി പുനർജന്മമായി അവതരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനു ശേഷം ഒരിക്കലും നദി ഇല്ലാതാവുക ചെയ്തിട്ടില്ല.

By

Archana Raj

God Says

some times i come to the
heaven of earth. To find the
poor peoples. To help them.
But the cruel and selfish hands
kill me in the heaven of earth.
I come with the heart of good hands.
I arrived with the man.
And give punish to the cruel hands
of earth, the heaven

by

Adish nath.p

മഞ്ഞുതുള്ളി

മഞ്ഞിലെ മഞ്ഞുതുള്ളി
ഇവൾ അവനിതൻപുത്രി
ശോഭയേകുന്നിതാ തണുപ്പിൻ കുളിരായ്
വന്നിതാ പ്രഭാതത്തിൽ
പുൽനാമ്പിൻമേൽ തുഷാരമായ്
ഇന്നിതാതിളങ്ങുന്നു ഇവൾ
സുന്ദരിയാക്കുന്നു പുൽനാമ്പിനെ.
ജനനിയാം ജലത്തിന്റെ മാറി-
ലുറങ്ങിന മഞ്ഞുത്തുള്ളി
സൂര്യോദയത്താൽ ഉണർന്നിതാ
ഇവൾ ഇന്നിതാ പുഞ്ചിരിയേകുന്നു
നമ്മളിലായ്

ധീരജ്.N.K

നിലച്ചുപോയ സമയം

സി.സി. കൃഷ്ണകുമാർ, ഹെഡ്മാസ്റ്റർ

നിലക്കുന്ന സമയത്തിൽ

ഘടികാരങ്ങൾ

ഏതോ ഓർമയിലലയും

നിലാവ് പുഴയിലെ

ഓളത്തിൽ തന്നെ നിൽക്കും

ചില്ലകൾ വിരിഞ്ഞതും

പൂക്കൾ കൊഴിഞ്ഞതും

കാലത്തിലുറച്ചു പോകും

കഴിഞ്ഞുപോകാൻ

ഒന്നുമില്ലാത്തതിനാൽ

വന്നുചേരാനില്ലാത്തതിൻ

ചിറകടിമാത്രം

ചിത്രശലഭങ്ങളുടെ ലോകം

ചിത്രശലഭങ്ങളുടെ ഒരു കൊച്ചു ലോകമായിരുന്നു ബട്ടർലാന്റ്. വളരെ മനോഹാരിത നിറഞ്ഞതും പൂക്കൾ ക്കൊണ്ടും ഫലവൃഷങ്ങൾക്കൊണ്ടും നിറഞ്ഞ ഈ ലോകത്ത് സന്തോഷവും വിഷമവും കലർന്നിരുന്നു. അതിനാൽ തന്നെ ഇവിടത്തെ ശലഭങ്ങൾ പലനിറത്തിലും ,സ്വഭാവത്തിലും വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും ആ ലോകത്തിലെ എല്ലാവരും ഒരുപോലെ തന്നെ സ്നേഹവും സന്തോഷവും പങ്കുവച്ചു. ഇവരുടെ ഇടയിൽ ഒരു വഴിക്കാട്ടിയായി ചിത്രശലഭങ്ങൾ തന്നെ കണ്ടെത്തിയ ഒരു നേതാവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏതൊരു കുട്ടിയേയും ശാസിക്കുകയും ശിക്ഷിക്കുകയും ഏതൊരു കുട്ടിയ്ക്കും നേർകാട്ടുകയും എന്നും അവർക്കൊപ്പം ആ നേതാവും ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ ഒരിക്കൽ ആ കൊച്ചു ലോകത്തിലേക്ക് ഒരു അപരിചിതൻ കടന്നുവന്നു. ഇത് അറിഞ്ഞ നേതാവ് അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയെങ്കിലും എന്നാൽ ഒരിക്കൽ നേതാവ് പറഞ്ഞ കാര്യം മറന്ന് ശലഭകുഞ്ഞുങ്ങൾ ആ അപരിചിതൻ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് കളിക്കുവനായി പോയി.പൂക്കളുടെ മധുരമൂറുന്ന തേൻക്കുടിച്ച് ആഹ്ലാദിച്ചിരിക്കുന്ന സമയത്താണ് ആ അപരിചിതൻ അവിടേക്ക് പെട്ടെന്ന് തന്നെ കടന്നുവന്നത്.ചിത്രശലഭങ്ങളുടെ കരച്ചിൽ കേട്ട് നേതാവ് അവിടേയ്ക്ക് വന്നു. എങ്കിലും അവരെ രക്ഷിക്കാനുള്ളവഴി നേതാവിന് അറിയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ കുറച്ചുനേരം ആലോചിച്ചപ്പോൾ അതിനുള്ള പരിഹാരം കണ്ടെത്തി.ആ ജീവിയുടെ നാവ് വലുതായത്ക്കൊണ്ട് നേതാവ് ആ ജീവി തന്നെ കാണുവനായി ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. ജീവി കണ്ടയുടനെ

നേതാവ് ഒരു മരത്തിന് ചുറ്റും കറങ്ങുകയും ആ ജീവിയുടെ നാക്ക് മരത്തിൽ ചുറ്റുകയും ചെയ്തു.അങ്ങനെ ആ ജീവി മരിക്കുകയും ചെയ്തു.

സംവൃത സുനിൽ

സെമിനാർ

സെമിനാർ

വിപിൻ കൃഷ്ണ

രണ്ടുമത്സ്യങ്ങൾ,ധ്രുവചരിതം,തേൻകനി എന്നീ പാഠങ്ങൾ സമകാലിക സാമൂഹിക ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതിഫലനങ്ങളാണ് എന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ? സ്വന്തം കാഴ്ചപ്പാട് അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സെമിനാർ സംഘടിപ്പിക്കുക .

ആമുഖം

ലോകം ഇന്ന്ഏറ്റവുംകൂടുതൽ സംസാരിക്കുന്നവിഷയമാണ് പരിസ്ഥിതിപ്രശ്നം.നിരന്തരമായിചൂഷണം ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യർ ആപത്തിലേക്ക് നീങ്ങുന്നു. രണ്ടുമത്സ്യങ്ങൾ, ധ്രുവചരിതം,തേൻകനി എന്നീ പാഠങ്ങൾ നമ്മോട് പങ്കുവക്കുന്നത് ഇതുതന്നെയാണ്. മനുഷ്യന്റെ ആർത്തിയും സ്വാർത്ഥതയുമാണ് പ്രകൃതിയെ നാശത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നത്. ഇന്ന്പലയിടത്തുനിന്നും കുന്നും പുഴകളും വയലുകളും എങ്ങോ മറയുന്നു.അതിനു കാരണം മനുഷ്യൻതന്നെയാണ് നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തെയും മനുഷ്യൻറെ നീചപ്രവൃത്തിയെയും തുറന്നുകാണിക്കുന്ന ഒരു സെമിനാറാണ്ഇത്.അംബികാസുതൻ മാങ്ങാടിന്റെ രണ്ടുമത്സ്യങ്ങൾ,കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെധ്രുവചരിതം,വയലാ വാസുദേവൻ പിള്ളയുടെ തേൻകനി എന്നീ രചനകൾ കാലികപ്രസക്തിയുള്ള ഇതിവൃത്തം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ സമകാലിക സാമൂഹിക ജീവിതം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയാണ്. പരിസ്ഥിതിപ്രശ്നങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥചിത്രമാണ് രണ്ടു മത്സ്യങ്ങൾ എന്ന കഥയിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത്.പരിസ്ഥിതി മലിനീകരണവും പരിസ്ഥിതിനാശവും മനുഷ്യനുൾപ്പെടെയുള്ള ജീവജാലങ്ങളെ ദോഷകരമായി ബാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.മനുഷ്യന്റെ തീരാത്ത പണത്തോടുള്ള ആർത്തിയെ ശക്തമായി വിമർശിക്കുകയാണ് 'കിട്ടും പണമെങ്കിലിപ്പോൾ' എന്ന കവിതാഭാഗത്ത് കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ.പണമുണ്ടാക്കാൻ മനുഷ്യൻ ഇപ്പോൾ എന്ത്ചതിയും ചെയ്യുന്നു.പണത്തിനായി ആരെയും കൊല്ലുന്നു. ഇപ്പോൾ എല്ലാവരിലും സ്വാർത്ഥതയാണുള്ളത്. ഈയൊരു വർത്തമാനചിത്രമാണ് കുഞ്ചൻ നമ്പാർ വരച്ചിടുന്നത്. രണ്ടുമത്സ്യങ്ങൾ എന്ന പാഠഭാഗത്ത് മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയോടുകാണിക്കുന്ന ക്രൂരതകളെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്നു.രണ്ടു മത്സ്യങ്ങൾഎന്ന പാഠഭാഗത്ത് മനുഷ്യൻ കാരണം മീനുകൾക്ക്യുമില്ലെന്ന് തേൻകനിയെന്ന നാടകം നമ്മോടു പറയുന്നു. അധ്വാനിക്കുന്നവന്റെ വിയർപ്പിനാണ് വിലയുള്ളത്. അധ്വാനിച്ചാൽ മാത്രമേ ലക്ഷ്യം നിറവേറ്റാൻ സാധിക്കൂ.

പ്രളയം

അബ്ജ കല്ല്യാണി, 9 എ

കറുത്ത മേഘം
പൊട്ടിപ്പിളർന്നു വീണു
വറ്റിവരണ്ട പുഴ
കണ്ണുരുട്ടിപാഞ്ഞു
വഴിയിൽ കണ്ടതെല്ലാം
പുഴ നക്കിത്തുടച്ചെടുത്തു
പള്ളിയും അമ്പലവും
പുഴയിലൊന്നായി
ജാതിയും മതഭേദവും
വെള്ളത്തിലില്ലാതായി
കടിനീരിനായി കരഞ്ഞ കിണർ
വയറു നിറഞ്ഞ് വിതുമ്പി
മഴപ്പാട്ടു പാടിയ തവള
മഴയിൽ തണുത്തു വിറച്ചു
മുങ്ങിയ വീടിന്റെ ടെറസിൽ
നിന്നും ഒറ്റപ്പെട്ട നായയുടെ ഓരി
നടന്മാരുടെ അമ്മകെ പോലും
ഉരുളി തന്നെ ലംബോർഗിനി
തോണിയിൽ നിന്നും നീണ്ട കൈകൾ
കറുപ്പോ? വെളുപ്പോ?
നോക്കാൻ നേരം കിട്ടാതെ
രക്ഷ തേടി കേരളം.

അപ്പുവും നായക്കുട്ടിയും

അപ്പുവും നായക്കുട്ടിയും

കൃഷ്ണേന്ദു.യു.കെ.

ഒരു വീട്ടിൽ അച്ഛനും അമ്മയും കുട്ടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു.കുട്ടിയുടെ പേര് അപ്പു എന്നാണ്.ഒരു ദിവസം അപ്പുവും കൂട്ടുകാരും സ്കൂൾ ഇല്ലാത്ത ദിവസം കളിക്കാൻ പോയി.കളിക്കുന്നതിനിടയിൽ അവൻ നായക്കുട്ടിയെ എടുത്ത് വീട്ടിലേക്ക് പോയി. നായക്കുട്ടിക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുത്തു. പിറ്റേ ദിവസം നായക്കുട്ടിയെ കാണാനില്ല. അവന് വിഷമം തോന്നി. കുറേ സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതാ നായക്കുട്ടി ഇരിക്കുന്നു.അവൻ ഓടിച്ചെന്ന് നായക്കുട്ടിയെ ഉമ്മവെച്ചു.

എന്റെ യാത്രാവിവരണം

എന്റെ യാത്രാവിവരണം

വിപിൻ കൃഷ്ണ. ടി.പി, 9 എഫ്

ഞാനും എന്റെ കുടുംബവും കൂടി ഈ അടുത്താണ് മൈസൂരിലേക്ക് പോയത്. മൈസൂരിലേക്ക് ഞങ്ങൾ വയനാട് ചുരം വഴിയാണ് പോയത്. വയനാട് ചുരം കയറുന്നതിന്റെ തൊട്ടു മുമ്പ് ഞാൻ കണ്ട കാഴ്ച്ച എന്റെ ഓർമകളിൽ എന്നും നിലനിൽക്കുന്നതിൽ ഒന്നാണ്. ആകാശം മുട്ടിനിൽക്കുന്ന മലയുടെ മുകളിൽ മഞ്ഞ് വന്ന് മൂടി മലയെ മറച്ചുവെക്കുന്നു. അതുകണ്ട് ഞാൻ അമ്പരന്നുപോയ്. പിന്നീട് ഞങ്ങൾ ചുരം കയറി മലയുടെ മുകളിലെത്തി.അവിടെ നിന്ന് താഴേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ വീടുകളെല്ലാം കൂണുകൾ പോലെ ആണ് തോന്നിയത്. പിന്നീട് ഞങ്ങൾ മൈസൂരിലേക്കുള്ള യാത്ര തുടങ്ങി. അങ്ങനെ രാത്രിയായി. ചുറ്റിലും കാട് ,അതിന്റെ നടുവിലൂടെയാണ് ഞങ്ങളുടെ വണ്ടി നീങ്ങുന്നത്. അപ്പോഴാണ് ഒരു ആനക്കുട്ടിയെ ഞങ്ങൾറോഡിനരികിലായി കണ്ടത്. അത് ഞങ്ങളെ വളരെയധികം പേടിയിലാഴ്ത്തുകയുണ്ടായി. പിന്നീട് ഞങ്ങൾ കുടകിലെത്തി.അവിടെ അന്ന് ഹോട്ടലിൽ താമസിച്ച് പിറ്റേദിവസം ഞങ്ങൾകുടക് ചുറ്റിക്കണ്ടു. പിന്നീട് വൈകുന്നേരം ഞങ്ങൾ മൈസൂരിലേക്ക്പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ ബൃന്ദാവൻ ഗാർഡനിൽ ഞങ്ങൾ വൈകുന്നേരം മുഴുവൻ ചുറ്റിക്കണ്ട ശേഷം രാത്രി ഹോട്ടലിൽ താമസിച്ച് പിറ്റേദിവസം മൈസൂർസൂവും,അതിനു ശേഷം ചാമുണ്ഡേശ്വരിയിലെ അമ്പലവും,മൈസൂർ കൊട്ടാരത്തിലേക്കും പോയി.അങ്ങനെ മൈസൂർ മുഴുവൻചുറ്റിക്കണ്ട് വൈകുന്നേരം ഞങ്ങൾ നാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു.

ഹിരോഷിമ ദിനം

ഹിരോഷിമ ദിനം ആഗസ്റ്റ് 6

വിജയകുമാർ, സാമൂഹ്യശാസ്ത്രം അധ്യാപകൻ

ഹിരോഷിമ ദിനം ലോകജനതക്ക് മറക്കാനാവാത്ത ഒരു ദുരന്ത ഓർമ്മയായി നിൽക്കുന്നു.ജപ്പാനിലെ പട്ടണമായ ഹിരോഷിമയിൽ 1945 ആഗസ്റ്റ്-6 ന് ആദ്യത്തെ അണുബോംബ് പതിച്ചു.മൂന്ന് ദിവസത്തിന് ശേഷം 9-ാം തീയതി നാഗസാക്കി നഗരവും ദുരന്തഭൂമിയായി. മരിച്ചവരുടെ ഓർമ്മക്കായും അണുബോംബ് വിതച്ച നാശത്തെ അനുസ്മരിക്കാൻ വേണ്ടിയും ലോകമെമ്പാടും ഹിരോഷിമാ ദിനം ആഗസ്റ്റ് 6-ന് ആചരിക്കുന്നു.ഹിരോഷിമയിൽ 1,40,000-ൽ അധികം ആളുകളും നാഗസാക്കിയിൽ 80,000 ആളുകളും മരിച്ചതായാണ് കണക്ക്. ശരീരത്തിൽ മുറിവേറ്റും വികിരണമേറ്റും തുടർന്ന് ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകൾ മരിക്കുകയുണ്ടായി.അണുപ്രസരമേറ്റും നിത്യരോഗികളുമായി എത്രയോ ഹതഭാഗ്യർ.ജനിക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ പോലും വികലാംഗരും നിത്യരോഗികളും.ലോകജനതയെ ഞെട്ടിച്ച ആദ്യത്തെ അണുബോംബ് ആക്രമണമാണിത്.

2-ാം ലോകയുദ്ധത്തിൽ മനസ്സിനെ മരവിപ്പിച്ച ഏറ്റവും വലിയ ദുരന്തമായിരുന്നു ഹിരോഷിമയും നാഗസാക്കിയും ഏറ്റുവാങ്ങിയത്.ഹിരോഷിമയിൽ ബോംബ് വീണിട്ട് ഏഴ് ദശകങ്ങൾ പിന്നിട്ടിരിക്കുന്നു.ആ ഭീകരതയുടെ നടുക്കുന്ന ഓർമ്മകൾ ഇന്നും ജനതയുടെ മനസ്സിൽ ഉണങ്ങാത്ത മുറിവായി കിടക്കുന്നു. ക്രൂരതയുടെയും അധികാരദുഷ്ട ലാക്കിന്റെയും ഭീകരമുഖം. സമ്പത്ത് കുന്നുകൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രങ്ങൾ അധികാരക്കുത്തക നിലനിർത്തുന്നതിനുള്ള തീവ്രശ്രമത്തിലാണ്.ദരിദ്ര രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ ഭക്ഷണം,കുടിവെള്ളം,പാർപ്പിടം,വസ്ത്രം എന്നീഅടിസ്ഥാന ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ജീവൻ മരണ പോരാട്ടം നടത്തുന്നു.അപ്പോൾ ഒരു യുദ്ധം കൂടി അവരുടെ മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചാൽ ജീവിതം പരമദയനീയമാവും. ദരിദ്രരാഷ്ട്രങ്ങൾ തകർന്നുപോകും.

ഇനിയൊരു യുദ്ധം നമുക്കുവേണ്ട ....

സാമ്രാജ്യത്വ ചൂഷണങ്ങൾക്കെതിരെ വികസ്വര ദരിദ്രരാജ്യങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് നിൽക്കണം.ആയുധവൽക്കരണം തടയുക,അതിന് വേണ്ടി ഒരുമിച്ച് ശബ്ദമുയർത്തുക, ആയുധങ്ങൾക്കും ആണവശക്തിക്കും വേണ്ടി ചെലവഴിക്കുന്ന പണം പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങളെ സഹായിക്കാനായി ഉപയോഗിക്കുക.അഹിംസലോക സമാധാനത്തിനുള്ള പോംവഴി.

ഹിരോഷിമാ നഗരത്തിൽ യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചവരുടെ സ്മരണക്കായി പണിതുയർത്തിയ സ്മാരക കവാടത്തിൽ കൊത്തിവച്ചത് ഇങ്ങനെയായിരുന്നു:

" സമാധാനത്തിനായി വിശ്രമിക്കൂ, ഇനിയെങ്കിലും തെറ്റ് ആവർത്തിക്കാതിരിക്കട്ടെ...."

കഥ

കഥ

സന പർവിൻ. വി.വി, 9.എ

സൂര്യൻ ഉദിച്ചിരിക്കുന്നു.
പ്രകാശരശ്മി ഉച്ചിയിൽതട്ടി അർധനഗ്നമായഎന്റെ നേത്രങ്ങളിലൂടെ കടന്നു പോയി. എത്ര പെട്ടന്നാണ് കാലം കടന്ന് പോകുന്നത്. മറ്റുള്ളവരെയും തന്റെ ശരീരത്തേയും തൃപ്തിപ്പെടുത്താനുള്ള മത്സരത്തിൽ ഞാൻ വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോ എന്റെ മനസ്സോ....,പൊട്ടാച്ചങ്ങലകളുള്ളിലെ കല്ലിനും മുള്ളിനും ഇടയിൽ അഭിപ്രായങ്ങളുംഭാവഭേദങ്ങളും ഇല്ലാതെ ഏകാന്തയിൽ ലയിച്ചുകിടക്കുകയാണ് ,അവൻ. എത്ര ഉണർത്താൻ ശ്രമിച്ചിട്ടും നിദ്ര എനിക്കവനെ വിട്ടുതരുന്നില്ല.

“ഗോപൂ..., എടാ ഗോപൂ...,എത്ര നേരായി വിളിക്കുന്നു. അധികം ചിന്തിച്ചു കൂട്ടണ്ട... ആപത്താ.....”

പതിവുപോലെ അമ്മയുടെ വാക്കുകൾക്കു ചെവികൊടുക്കാതെ ഞാൻ ഉമ്മറത്തിണ്ണയിൽ ചെന്നിരുന്നു. മുത്തശ്ശിജപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

“ഒരു കാപ്പി കിട്ട്വോ... അതോ ഇന്നും അടുക്കളക്ക് അവധിയാണോ...”

“ഈ ചെക്കന് ഇന്ന് എന്തിന്റെ കിറുക്കാ"

അമ്മ വേഗം അടുക്കളയിലേക്ക് പോയി. കാപ്പിക്ക് കാത്തുനിൽക്കാതെ ഞാൻ നടക്കാനിറങ്ങി ചീമു പിന്നാലെയുണ്ട്. ആകെ എന്നോട് സ്നേഹമുള്ളതു അവനാ. മറ്റുളളവർക്ക് അവന്റെ കുരയോട് വെറുപ്പാണെങ്കിലും ഞാനതിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അങ്ങാടിയിൽ നല്ല തിരക്കാണ്. അല്ലെങ്കിലും അവിടെ തിരക്കൊഴിഞ്ഞ നേരമില്ല. സമയം തട്ടിനീക്കാനുള്ള അടവുകളായി ഞാനോരുത്തരെയും സമീപിച്ചു. അതിവേഗം സമയം എന്നെ കാത്തുനിൽക്കാതെ മുന്നോട്ടു കുതിച്ചു. “ദൈവമേ നേരം 9:30 ആയോ. എനിക്കൊരു ഇന്റർവ്യൂ ഉള്ളതല്ലേ.” സകല ദൈവങ്ങളെയും കൂടെ എന്നെയും ശപിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ വീട്ടിലേക്ക് ഓടി. വേഗംകുളീം തേവാരോം കഴിച്ചു. അപ്പോഴാണ് ചീമുവിന്റെ കാര്യംഓർത്തത്. പിന്നെ അവൻ വന്നോളും എന്ന് തോന്നി. വേഗം സ്റ്റാന്റിലേക്ക് ഓടി. എത്തിയപ്പോഴേക്കും ബസ്സ് പോയിരുന്നു.എന്തിവലി

ഞ്ഞ് ഓഫീസിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും ഇന്റർവ്യൂ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തിരിച്ചു നടന്നപ്പോൾ മനസ്സിലാകെ ഒരു വിഷമം. രാവിലെ അമ്മയെ ദേഷ്യപ്പെടുത്തിയതിന് കിട്ടിയ ശിക്ഷ. അമ്മയെ സമീപിക്കാനുള്ള ധൈര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇന്നും ജോലി കിട്ടിയില്ലേ എന്ന ചോദ്യവും കുത്തുവാക്കുകളും കേട്ട് ഞാൻ ജീവിതവുമായി അങ്കത്തിലായിരുന്നു. എന്തു ചെയ്യണമെന്ന-റിയാതെ നാൽക്കവലയിലെ വിളക്കുകാലിൽ ചാരിനിൽക്കുമ്പോഴായിരുന്നു ചീമു എന്നെ തേടിയെത്തിയത്. എന്നിൽ അഭയം തേടി ജീവിക്കുന്ന ഏക ജീവി. നൂറുകണക്കിന് താളുകളാൽ പൂട്ടിയിട്ട ഹൃദയത്തിൽ ഇന്ന് അവനും സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ് നോക്കിയാൽ തോൽവികൾ എന്നിൽ മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നു.ഓഹരി പിൻപറ്റാനായി അങ്കത്തട്ടിൽ നിൽക്കുകയാണ് ജയം. മുന്നോട്ടു നോക്കിയപ്പോൾ പാതകൾ അടഞ്ഞിരുന്നു.യമലോകത്തേക്ക് പോകാൻ നേരമായി.മടക്കിഅയച്ചില്ല.കൂടെ പോയി.ഞാനിന്ന് വെറും പ്രകാശമാണ്. എന്നെ തഴുകാതെ പോയ പ്രകാശത്തെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു.തീരാവേദനയുടെ മുൾമുനമ്പിൽ നിന്ന് ഞാനിന്ന് സ്വതന്ത്രനായി.എന്നിൽ നിന്ന് ഒരുപാട് സ്വപ്നങ്ങളുമായി ജീവിക്കുന്നഎന്റെ അമ്മ. ഇന്നെനിക്ക് ഒന്നുമില്ല. വിജനതയുടെ കാൽച്ചുവട്ടിൽ തീരാ വേദനയിൽ കാറ്റായി,പ്രകാശമായി,ഞാൻ പാറി നടന്നു...

ഒരു നിമിഷം

ഒരു നിമിഷം

അനുശ്രീ.പി

മുൻപ് പറന്ന കിളികൾ ചിറകുപൊഴിക്കുമ്പോൾ
തിരിഞ്ഞൊന്നു നോക്കുന്നു ഞാൻ
പിന്നിൽ വീണമർന്ന കരിയിലകൾ മാത്രം
കൊഴിഞ്ഞുപോയ സ്വപ്നങ്ങൾ മാത്രം
നൻമകൾ കെട്ടഴിക്കാൻ മറന്നപ്പോൾ
മാഞ്ഞുപോയ നിറക്കൂട്ടുകൾ മാത്രം
ഓർമ്മകളെ പ്രണയിക്കാൻ
തുടിച്ച മനസ്സൊരിക്കലും
മിഴിനീർ പൂക്കളെ
ചുംബിക്കാൻ കൊതിച്ചതില്ല.
കൗമുദിയുടെ കരങ്ങളിൽ താലോലമാടുമ്പോൾ
എരിയുന്ന അഗ്നിനക്ഷത്രങ്ങൾ കൈകോർത്തു നിന്നു.
ഉടഞ്ഞുപോയ സ്ഫടിക മകുടങ്ങളിൽ
പ്രതിബിംബങ്ങൾ ഭാവനാടകമാടുന്നു.
ചേതനയറ്റ നിമിഷങ്ങൾ നിശ്ചലമാകുന്നു
ആത്മഹർഷങ്ങൾ വിതുമ്പുന്നു ചാരെ
ഒരു വിളിപ്പാടകലെ മാത്രമായൊഴുകുന്നു
നിളാനദി,നിശ്ചലയായ്,നിർജ്ജീവമായ്
ചേലെഴുന്നൊരു മണിവീണതൻ കമ്പികൾ മീട്ടി
പാടുന്നു നിനവുകൾ ഒരു ശോകഗാനം കൂടി
ഓർമ്മതൻ മണിച്ചെപ്പിൽ പിടയും ഞരമ്പിൽ
നിന്നുതിരുന്നു നിലക്കാതെ രക്തകണങ്ങൾ
വീണ്ടുമൊരു യാത്രക്കായ്
ഉദിച്ചുയരുന്നു ആദിത്യദേവൻ
ഇനിയും ഉത്തരം കിട്ടാ ചോദ്യവുമായ്
തുടരുന്നു ഞാനുമീ യാത്ര ....

ബാക്കി പണം

ബാക്കി പണം

നിഷാന നസ്റീൻ .ടി.

ഒരിക്കൽ ഒരിടത്ത് രാമു എന്ന പേരുള്ള ഒരുപാൽക്കാരൻഉണ്ടായിരുന്നു.അയാളുടെ വീട്ടിൽ ഒരുപാട് പശുക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.അടുത്തുള്ള വീടുകളിലും കടകളിലുംഅയാൾ പാൽ വിൽക്കാൻപോകും. അങ്ങനെ രാമു കടയിലേക്ക് പോകുമ്പോൾകയ്യിൽ ഒരു ചെറിയ കുപ്പിയും എടുക്കും.പുഴ കടന്നിട്ടുവേണം കടയിലേക്ക് എത്താൻ .പുഴയിൽ നിന്നുംകുറച്ച് വെള്ളമെടുത്ത് കുപ്പിയിൽ നിറക്കും.എന്നിട്ട്പാലിൽ ഒഴിച്ച് കടകളിൽ കൂടുതൽ പാൽ വിൽക്കും.അപ്പോൾ ധാരാളം പണവും ലഭിക്കും.ഇതുരാമുവിന് ഒരു പതിവായിരുന്നു.ആ പുഴയുടെ അടുത്ത്ഒരുവലിയമരം ഉണ്ടായിരുന്നു.അതിൽ ഒരുപാട് കുരങ്ങൻമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിത് ശ്രദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങി.കുരങ്ങൻമാർക്ക് രാമുവിൻെറപ്രവൃത്തി ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല.ഒരു ദിവസം രാമു അവൻ ശേഖരിച്ച പണവുമായി അവൻെറ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുകയായിരുന്നു.പുഴയിൽ നിന്നും കുപ്പികൾ വൃത്തിയാക്കി.ആസമയം കുരങ്ങൻമാർ രാമുവിൻെറ പണമെടുത്ത് മരക്കൊമ്പിലേക്ക്കയറി.രാമു കുപിതനായി.പക്ഷേ കുരങ്ങൻമാർ അത് കൊടുത്തില്ല.ഒടുവിൽ കുറച്ച് പണം എടുത്ത് രാമുവിന് കൊടുത്ത് ബാക്കി പണം പുഴയിലേക്കും എറിഞ്ഞു.അത്കണ്ട് രാമു കരച്ചിലായി.അപ്പോൾ കുരങ്ങൻമാർ പറഞ്ഞു.നിങ്ങളുടെ പശുക്കളിൽ നിന്നുള്ള പണം നിങ്ങൾക്കും പുഴയുടെ പണം പുഴക്കും.ഇതും പറഞ്ഞ് കുരങ്ങൻമാർ കൊമ്പിലേക്ക്ചാടിപ്പോയി. ഇത് കേട്ട് രാമു അക്ഷമനായി.

കവിത

കവിത

അനഘ കെ.കെ, 9 എ

ആടുന്ന പുല്ലുകൾ സൂര്യകാന്തിപ്പൂക്കൾ
പാടുന്ന കുയിലുകൾ സുന്ദരമായ്
നമ്മുടെ ജനനവും മരണവും ഭൂമിയിൽ
സുന്ദരനിമിഷങ്ങൾ ദുർബലമേ
നക്ഷത്രകുഞ്ഞുങ്ങൾ നമ്മെ നോക്കി
ചിരികുന്നുവോ
എങ്കിലും നാമറിയാതെ ഭൂമിയെ
ശിഥിലമായ് തീർകുന്നു
എന്തിനീ ദുഷ്ചിന്ത ഭൂമിയെ ശിഥിലമായ്
തീർകുന്നതെന്തിനു
ഭൂമികു നമ്മുടെ സ്നേഹവും വാത്സല്യവും
അതിലും മുകളിൽ പ്രാണനാകും
നമ്മുടെ ജീവിതം ശിഥിലമായ് തീർക്കാതെ
നമ്മുടെ ഭൂമിയെ സംരക്ഷിക്കു

പഴഞ്ചൊല്ല്

ആയിഷ സന

* നിത്യഭ്യാസി ആനയെ എടുക്കും
* പട്ടി കുരച്ചാൽ പടിപ്പുര തുറക്കുമോ ?
* കുരക്കും പട്ടി കടിക്കില്ല
* മുറി വൈദ്യൻ ആളെക്കൊല്ലും
* ചക്കിക്കൊത്ത ചങ്കരൻ
* ചിരിച്ച് കൊണ്ട് കഴുത്തറക്കും
* മുളയിലറിയാം മുളങ്കരുത്ത്
* വിതച്ചതേ കൊയ്യൂ
* വാളെടുത്തവൻ വെളിച്ചപ്പാട്
* മടിയൻ മല ചുമക്കും
* അധികമായാൽ അമൃതും വിഷം
* അഴകുള്ള ചക്കക്ക് ചുളയില്ല
* പണത്തിനു മീതെ പരുന്തും പറക്കില്ല
* കള്ളനു കൂട്ട് കൊള്ളക്കാരൻ
* കടന്നൽ കൂട്ടിൽ കല്ലെറിയരുത്
* കാര്യം കാണാൻ കഴുതക്കാലും പിടിക്കണം

പുലരി

പുലരി

നന്ദന .എം, 9 എഫ്

ദിനം തോറും ഞാൻ കണി -
കാണുന്ന എൻ പുലരിയെ
സിന്ദൂരം പോലൊരു പൊട്ട്
കാണുന്നു ഞാൻ പുലരിയിൽ
പൂക്കൾ ചിരിക്കുന്നതു
കാണുന്നു ഞാൻ പുലരിയിൽ
മഞ്ഞുതുള്ളി ഇലയിൽ കിടക്കുന്നത്
കാണുന്നു ഞാൻ പുലരിയിൽ
വൃക്ഷങ്ങൾ ആടിയുലയുന്നത്
കാണുന്നു ഞാൻ പുലരിയിൽ
പക്ഷികൾ പാട്ടുപാടുന്നത്
കേൾപ്പൂ ഞാൻ പുലരിയിൽ
എൻ പുലരീ...............
നീയില്ലാതൊരു ദിനം പോലുമില്ലല്ലോ
എൻ ജീവിതത്തിൽ.

കവിത

The way of Love

Ameen Aslam. P.H

When we start a love
we can say
The way of faith, innocence
Honest and other good
Values will open to us

When we reach in the
beautiful world of love
we can see the door
of happiness, and it will
smile to us.

If we continue the journey
we can see the precious
part of love, the
happy life, the greatest one
the life with our love companion.
Wow! The beautiful way of love...

ചരിത്രമുറങ്ങുന്ന നാട്, ആനക്കര

മഹാശിലാസ്മാരകം

കഥ

ഏകാന്തത

അനാമിക.കെ.പി. 9 ബി

ജീവിതമൊരു മരമായിരുന്നെങ്കിൽ അതിലെ കരിയിലകളായേനെ ഞങ്ങൾ മറ്റുള്ള വർക്ക് ഭാരമായ് പറക്കാൻ വയ്യാതെ, വീടിന്റെ മൂലയിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടു കിടന്നേനെ. അമ്പലമുറ്റത്തും റോഡിനറ്റത്തും ആരുമറിയാതെ ഞങ്ങൾ മാഞ്ഞുപോയേനെ. യൗവനത്തിൽ ഞങ്ങൾ കാവൽക്കാരെങ്കിൽ, ഈ നാളുകളിൽ ഞങ്ങൾ ഭിക്ഷക്കാർ മാത്രം. മറക്കില്ലൊരിക്കലും നിങ്ങൾ പകർന്നുതന്ന നിറം ചാലിച്ച ഓർമകളുടെ ചവർപ്പും മാധുര്യവും. വെറുക്കില്ല നിങ്ങളെ. ഓർക്കുന്നില്ലേ മക്കളെ കാക്കയ്ക്കും തൻ കുഞ്ഞ് പൊൻകുഞ്ഞ്.

ഒരു തറവാടിന്റെ പതനം

അതുല്യ എം.പി., 9 എഫ്

ഏക്കറുക്കണക്കിന് കൃഷിഭൂമികൾ,വലിയ പത്തായപ്പുരകൾ എല്ലാം കൂടിയായിരുന്നു എന്റെ അച്ഛന്റെ തറവാട്. അവരുടെ മുഖ്യ ജോലി സ്വന്തമായ കൃഷഭൂമിയിൽ കൃഷി ചെയ്ത് ജീവിക്കലായിരുന്നു.സ്വന്തമായ കുളത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു മത്സ്യാഹാരം.ആവശ്യത്തിന് വലവീശിപ്പിടിക്കുകയായിരുന്നു. സ്വന്തമായി കന്നുപൂട്ടിയായിരുന്നു കൃഷിചെയ്തിരുന്നത്.എക്കാലവും തറവാട്ടിൽ പണിക്കാരുണ്ടായിരുന്നു. കൊയ്ത്ത്, മെതി, വൈക്കോൽ ഉണക്കൽ, ഉരലിൽ നെല്ല് കുത്തൽ എന്നീ പരിപാടികൾ അരങ്ങേറിയിരുന്നു ഇതിൽ.ഇതിൽ രണ്ട് പേർ എന്നും പണിക്കാരുണ്ടായിരുന്നു.അങ്ങനെ ഈ തറവാട് സമൃദ്ധിയിലും സന്തോഷത്തിലുമായിരുന്നു. ഭൂപരിഷ്കരണ നിയമം വന്നതിലൂടെ പാട്ടഭൂമി കിട്ടിയ തലമുറകളാണ് ഇവർക്ക് ഇത്രയും ഭൂമി കിട്ടിയത്. ഇവർക്കിടയിൽ ജാതീയ ചിന്തകളൊന്നും ഒന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. എല്ലാ ജാതിക്കാരും ഒരു പോലെ അന്തിയുറങ്ങി പോയിരുന്നു. ഇവരുടെ മക്കൾ വിലപ്പിടിപ്പുള്ള വസ്തുക്കൾ വിറ്റുകളിച്ചു രസിച്ചിരുന്നു. ഈ തലമുറകളിൽ ആ തറവാടിന്റെ തകർച്ച തുടങ്ങി. മക്കൾ വരുത്തിവെച്ച ഓരോ കടങ്ങളും തീർക്കാൻ വേണ്ടി സ്വന്തം ഭൂമിയെല്ലാം വിറ്റു ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ നടുവിലായി. അവർക്ക് ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണം പോലും കിട്ടാത്ത അവസ്ഥയായി. ഓരോരുത്തരുടേയും മരണങ്ങൾ എൻ കൺമുന്നിലൂടെ കടന്നു പോയി.

കവിത

CHILD LABOUR

Anjana.p

Hopeful eyes happy smiles
soft hands million dreams
is this not the identity of a child
then why do i see
tear filled eyes terrified faces
rough bands and shattered dreams

deprived of their childhood
overloaded with work
burdened with responsibility
at such a young age

so much to learn
so much to accomplish
but not given enough time
fight for a cause
raise your voice
stop child labour

ഒറ്റയ്ക്കായവരുടെ കവിത

ഒറ്റയ്ക്കായവരുടെ കവിത

സി.സി.കൃഷ്ണകുമാർ

കടവിൽ
ഒറ്റയ്ക്കാകുമ്പോൾ
നീട്ടിവിളിയിൽ
ഒരു തുഴയടയാളം.
പാതാളത്തിൽ
അമരുമ്പോൾ
ഇരമ്പലുകളിൽ
ഒരു കാല്പാട്.
മണ്ണിൽ
സർവ്വവും അഴിയുമ്പോൾ
കിരുകിരുപ്പിൽ
ഒരു സ്വപ്നത്തുരുമ്പ്.